

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1193/2017
25.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела из члана 45. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Дејана Гајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К 15/17 од 10.04.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 438/17 од 25.08.2017. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Дејана Гајића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К 15/17 од 10.04.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 438/17 од 25.08.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 4К 15/17 од 10.04.2017. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела из члана 45. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, за које јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити, уколико окривљена за време трајања од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Истом пресудом, окривљена је обавезана да накнади трошкове кривичног поступка и то да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 438/17 од 25.08.2017. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, а пресуда Основног суда у Крагујевцу 4К 15/17 од 10.04.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Дејан Гајић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, а због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и

списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или преиначи другостепену пресуду Вишег суда у Крагујевцу.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да је сваки податак који је окривљена критичном приликом поднела регистру Агенције за привредне регистре, истинит, и да је то једино што је битно за постојање кривичног дела које јој је стављено на терет. У вези тога, исти указује на постојање разлике између податка и документа, оцењујући да уговор не може представљати податак. Према наводима захтева, неразумевање бића кривичног дела које је окривљеној стављено на терет, као и појма лажне исправе и неистинитог податка, у конкретном случају, условило је вођење кривичног поступка против окривљене, у коме је нижестепени суд „на један половичан грађанскоправни начин“ анализирао могућност стицања удела окривљене у предузећу по основу предметног уговора, закључивши притом да окривљена није могла стећи 100% удела, већ само 50% удела, и да је на тај начин остварено биће кривичног дела које јој је стављено на терет. Међутим, тиме се према ставу браниоца, не улази уопште у појам истинитости или неистинитости података, а што је битно обележје кривичног дела за које је окривљена правноснажно оглашена кривом, па стога бранилац сматра да је у конкретном случају повређен закон на штету окривљене.

Изнетим наводима захтева се, по налажењу овог суда, оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости указује и да су побијане пресуде донете уз повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи ниједан разлог због којег сматра да су у побијаним пресудама учињене наведене повреде закона, а имајући притом у виду да Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд нашао да захтев браниоца окривљене у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу којим је захтев одбацио као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић